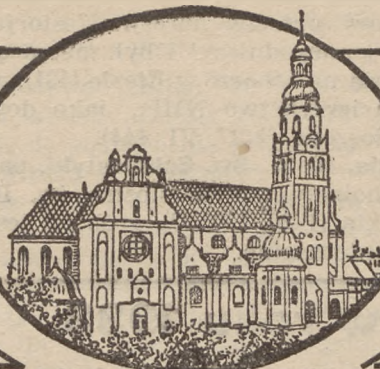

TYGODNIK KOŚCIELNY

PARAFJI

SW. TRÓJCY

Wychodzi na każdą niedzielę.
Opłata 10 groszy za egzemplarz
do puszkarni roznosiela. —
Za zezwoleniem Władzy Duchownej.

Redakcja i Administracja:
Kancelaria przy Kościele św. Trójcy.
Telefon nr. 1075.
Redakcja:
Ks. prob. Mieczysław Skonieczny
w Bydgoszczy.

Rocznik V

Bydgoszcz, dnia 4 lutego 1934

Numer 5

Siewca Boży.

A wszedłszy uschło, iż nie
miało wilgotności.

Lukasz 6, 8.

Ewangelja o czterech rodzajach roli pozostaje aktualną, dopóki będzie trwał na ziemi posiew słowa Bożego. Nie było nigdy siewcy tej miary, co Chrystus. I nie mogło też być. Przed Nim leżały serca słuchaczy jak księgi otwarte. Tryskał zeń potok odwiecznej mądrości, w obliczu której i najoświecieńszy człowiek jest tylko maleńką kroplą. I mógł on powiedzieć:

Jeśli nie chcecie wierzyć moim słowom, to uwierzcie przynajmniej czynkom moim.

Nigdy czystsze nasienie nie padało z lepszej ręki. Nigdy z trzech warunków dobrego żniwa — jakimi są doświadczeni siewca, wyborowe nasienie i płodna rola — nie zostały dwa pierwsze doskonale spełnione, a jednak plon był nader znikomym.

Czemu?

Bo gleba po większej części zawiodła w zupełności. I tak pozostało do dzisiejszego dnia. Dlatego, mędrkowie skłonni do krytyki, przyganiajcie chrześcijanom, a nie wymyślajcie chrześcijaństwu! Nie trzeba łajać nasienia i siewcy,

dopóki się nie zbada przyczyn tak lichy wydajnej gleby.

Chcecie urobić sobie rzetelny sąd o tem, jakich przemian potrafi nauka Chrystusa dokonać w człowieku, to przypatrzcie się, co Ewangelja zdołała uczynić z takiego Szawła, Augustyna, Benedykta, Franciszka z Assyżu, Ignacego Loyoli i tylu imyich sporządzonech z tego samego materiału co zwykli ludzie. Jedno wszakże posiadali oni, czego niedostaje połowicznym tylko chrześcijanom: glebę serca, podatną na wzrost ziarna Bożego i silną wolę wyrugować z niej chwast, zaduszający rozwój cnoty. Piotr i Judasz słuchali tej samej nauki Mistrza —

a jednak Piotr umarł za Chrystusa, a Judasz Go zdradził...

Oczywista! Bywają siewcy, którzy aż nazbyt ułatwiają sobie pracę lub nie znajdują drogi do serca słuchaczy. Jesteśmy wszyscy li tylko ludźmi, siewcami o ludzkich ułomnościach, z doświadczeniem ograniczonym; czasami przy najlepszej woli brak nam poprostu zręczności. Lecz każdy, kto sieje słowo Boże, nieraz już doświadczył w życiu ciekawego zjawiska, że **czterech ludzi ma cztery różne sposoby pojmowania tej samej nauki.**

Pierwszy odchodząc, powiada: „Ciągle jedno i to samo. Co za nudy!“ Drugi na odchodem mówi do siebie: „Wspaniałe kazanie! Świetny mówca!“ Ale już nie wie nawet, o czem była mowa z chwilą, kiedy znalazłszy się na ulicy otrzępuje spodnie ostrożnie

na zgięciu prawego kolana i z gracją obraca kilkakrotnie kapelusz, zanim go wsadzi na głowę w drodze na południową przechadzkę po ulicy Gdańskiej. Trzeci opuszczając kościół przyznaje w duszy: „To skandal, że człowiek ma tak mało zapалу religijnego! Trzeba by poprostu samemu nad sobą pracować!“ Tymczasem za powrotem do domu, zasiada do swych zajęć zawodowych, żądny coraz to większego zarobku, i znów wszystko inne idzie w zapomnienie. A czwarty wraca może po latach i oświadcza: „Jeszcze raz dziękuję Księdzu za to kazanie z pierwszego piątku marca lub września... tego a tego roku...“

bo to był początek gruntownej odmiany mego życia“.

Czegoż zatem potrzeba jak tylko usuwać z serc naszych opokę, na której musi szejnieć wszelkie ziarno Boże?...

Myśli liturgiczne.

Istotną cechą pobożności liturgicznej jest to, że jest pobożnością Kościoła nietylko w tem znaczeniu, że ją Kościół uznaje i zewnętrznie za nią stoi, ale też głównie i dlatego, że sam Ko-

ściół się nią modli.

Modlitwa liturgiczna ma budzić świadomość przynależności do Kościoła, przed którym indywidualności uciekają.

Kalendarzyk liturgiczny.

Przedpoście: tydzień Sześćdziesiątnicy.

Niedziela, 4. 2. Liturgję dnia dzisiejszego można przedstawić w formie tryptyku. **W środku:** Jezus w łodzi nad brzegiem jeziora Genezaret wygłasza przypowieść o siewcy (Ewangelja św.) — **Na lewo:** arka Noego unosi się na wodach potopu (Jutrznia). Zawiera ona rodzinę, która zaludni świat nanowo duszami wierzącymi. — **Na prawo:** Św. Paweł zmaga się z burzami i niebezpieczeństwami morza (Epistoła), aby móc ogłosić wszystkim narodom ożywcze słowa Chrystusowe.

Poniedziałek, 5. 2. Św. Agaty, panny i męczenniczki.

Św. Agata pochodziła z Katanji (Sycylja), za to, że odrzuciła małżeń-

stwo z poganinem straszne męczarnie przechodziła, tortury, obcięcie piersi († koło 251).

Wtorek, 6. 2. Św. Tytusa, biskupa.

Św. Tytus, obok Tymoteusza, drugi zaufany uczeń św. Pawła, biskupem został w Gortynie (Kreta), do niego napisał Apostoł piękny list (pastoralny). Tam umarł (4. I. koło 100 r.).

Środa, 7. 2. Św. Romualda, opata.

Św. Romuald, założyciel Kamedułów, (od Camaldoli we Włoszech), zakon o najsurowszej regule w zach. Kościele (milczenie, post ścisły, modlitwa). Umarł 19 czerwca 1027.

Czwartek, 8. 2. Św. Jana z Maty, wyznawcy.

Św. Jan z Matha (Hiszpanja) był założycielem zakonu Trynitarzy, któ-

GDZIE DZIŚ BĘDZIESZ??

rzy poświęcili się wykupowi niewolników. Przeszło 900.000 chrześcijan zostało uwolnionych dzięki staraniom tego zakonu. († 17 grudnia 1213).

Piątek, 9. 2. Św. Cyryl Aleksandryjskiego, biskupa i doktora.

Św. Cyryl, jeden z największych uczonych greckiego Kościoła, bronił

wiary przeciw herezji Nestorjusza. on przewodniczył i był zastępcą papieża na soborze w Efezie (431), gdzie macierzyństwo NMP., jako dogmat ogłoszono († 27. VI. 444).

Sobota, 10. 2. Św. Scholastyki, panny. Scholastyka była siostrą św. Benedykta († 20. II. 542), grób jej jest na Montecassino.

Katolicyzm polski w roku 1933.

Na progu nowego roku warto zrobić przegląd wydarzeń roku ubiegłego w życiu Kościoła w Polsce.

Rok 1933 nie obfitował co prawda w zjawiska nazbyt wielkiej wagi dla życia kościelnego, niemniej jednak zaznaczył się dalszym postępem tego życia, wzmocnieniem powagi Kościoła w społeczeństwie, rozszerzeniem i ugruntowaniem jego wpływów, pogłębieniem akcji katolickiej, mimo niesprzyjających warunków gospodarczych i politycznych.

Ogłoszony przez Ojca św. rok jubileuszowy 1900-lecia Odkupienia skierował przedewszystkiem oczy naszego katolickiego społeczeństwa ku sercu chrześcijańskiego świata, ku Rzymowi. Liczne pielgrzymki, spieszące do Rzymu z wyrazami czulej miłości i hołdem dla Głowy Kościoła, były bardzo serdecznie przyjmowane przez Papieża, który ma zawsze dla Polski i Polaków najgłębsze uczucia i najlepszą pamięć. Wogóle obserwujemy fakt coraz silniejszego zacieśniania się stosunków Polski ze światem katolickim, o czym świadczą liczne wizyty u nas, jak Prymasa Węgier, katolików francuskich, redaktorów holenderskich pism katolickich, a z drugiej strony udział Polaków w uroczystościach 250-lecia odsieczy Wiednia i t. d. Nutą przewodnią w tych uroczystościach jest fakt najsilniejszego związku dziejowego katolicyzmu z polskością.

Do wielkich manifestacji religijnych, które poruszyły całe społeczeństwo, zaliczyć należy uroczystości częstochowskie ku czci królowej Jadwigi. Przeszło 150.000 ludzi obecnych na Jasnej Górze, 20.000 stowarzyszeń, 7.000 parafii, które dały w sumie miliony podpisów, — cóż to za wspaniałe dowód, że cześć dla wielkiej i świętobliwej monarchini, która Kościołowi przywiodła do wiary ostatnich pogan w Europie, a Polsce dała Litwę i Ruś i zapoczątkowała mocarstwowe jej stanowisko, odżyła z niezwykłą mocą. Oto z piersi dwudziestoparomiljonowego narodu wyrwało się zgodne wołanie — prośba, skierowane do Stolicy św., o zaliczenie Jadwigi w poczet świętych Pańskich, o jej wprowadzenie — według słów Ks. Nuncjusza

Marmaggiiego — jako perły bezcennej do wspaniałego diademu świętych polskiej korony.

Poczynania beatyfikacyjne ogromnie się ostatnio ożywiły. Mówi się więc o sprawie O. Papczyńskiego, kapelana przy królu Sobieskim. W Krakowie rozpoczął się też proces informacyjny O. Rafała Kalinowskiego, bohatera powstania styczniowego, sybiraka, nauczyciela Augusta Czartoryskiego, zmarłego w opinii świętości.

Mówiąc o wzmoczeniu się ducha religijnego, trudno nie zwrócić uwagi na zainteresowanie się rekolekcjami zamkniętymi. Rekolektantów liczy się już na tysiące. Widać stąd, że katolicyzm pogłębia się w sumieniach i duszach. Swego rodzaju wyrazem gorliwości ogólnej o chwałę Boga jest fakt, że w tej chwili mamy około pięćdziesiąt kościołów w budowie, w roku ubiegłym zaś wykończono i poświęcono zgórą trzydzieści, nie licząc kaplic. Projektuje się pozatem wzniesienie bazyliki morskiej, która obok projektu świątyni Opatrzności, katedry śląskiej, stanowiłaby jedną z najpiękniejszych przykładów budownictwa kościelnego Polski odrodzonej.

Szereg czasopism obchodził w roku zeszłym jubileusze. „Przegląd Powszechny” — 50-lecie istnienia, — „Gazeta Kościelna” — 40-lecie — „Przegląd Katolicki” — 70-lecie i „Przewodnik Katolicki” — 40-lecie. Te dwa ostatnie pisma otrzymały nagrody jubileuszowe ze strony urzędowej w postaci zakazu rozpowszechniania ich w szkołach. Zapewne należy to policzyć na karb działalności nieurzędowych „ministrów własnego autoramentu”, jak to trafnie nazwał JE. Ks. Biskup Adamski, nauczycieli masonskich, którzy na terenie szkolnictwa prowadzą politykę starć z Kościołem, wbrew nicraz intencjom władz naczelných. Jedno z tego rodzaju starć, świadczących o szkodliwej robocie żywiołów wrogich Kościołowi, jakie miało miejsce w Łomży, zostało zaszczytnie dla Kościoła zakończone. Łomżyńskie nauczycielstwo zdecydowało się przeprosić ks. prefekta Ładę, dając przez to należną satysfakcję jego stanowisku i roli, władze zaś upo-

rządkowały stosunki w seminarjum żeńskim.

Niemniej przedmiotem poważnej troski, wyrażonej już w enuncjacjach Episkopatu, pozostaje nadal sprawa szkolna, zwłaszcza w związku z programami nauczania.

Do dodatkich zjawisk życia religijnego w kraju zaliczyć należy dalszy upadek sekciarstwa, marjawityzmu i hodurówców. Przyczynia się do tego i nasze sądownictwo, które nakazuje sekciarzom zdejmować sutanny, bezprawnie noszone, a ostatnio zabrało się do zbadania nadużyć rozwodowych konsystorzów prawosławnych. Ruch wolnomyślicielski, finansowany w dalszym stopniu przez Moskwę, zdobywa się natomiast na nowe organa prasowe i występuje z bezprzykładnymi napaściami, jak np. sprawa przejścia na katolicyzm ambasadora japońskiego w Polsce, śp. Kawai. Napaść ta, z inicjatywy Katolickiej Agencji Prasowej znajdzie swoje zakończenie w sądzie.

Pewnego rodzaju zdobyczą katolickiego piśmiennictwa (niestety, minimalną wobec Boy'a, Rzymowskiego, Kaden-Bandrowskiego), jest zaliczenie do Akademii Literatury Karola Huberta Rostworowskiego, który wniosie do tej instytucji myśl katolicką. W tym roku ukazał się wreszcie ostatni tom Encyklopedji Kościelnej, zapoczątkowany przed laty prawie sześćdziesięciu przed śp. Ks. Biskupa Nowodworskiego.

Zbierając garść faktów, musimy raz jeszcze podkreślić, że Kościół katolicki w Polsce w roku ubiegłym przeżył wiele pięknych chwil, dokonał dużego postępu, a wiara i życie katolickie znacznie się pogłębiły.

WSZYSCY NA WIELKĄ REDUTĘ!

Jak iskra elektryczna przebiegła całą naszą parafję wiadomość o dzisiejszej wielkiej reducie K. B. D. K. na salach Kleinerta i zelektryzowała dosłownie całą parafję.

Zaciekawienie jest niebywałe — nietylko w naszej parafji, ale w całym mieście.

Olbrzymie wprost zainteresowanie budził wjazd udzielnego Księcia Karnawału na siwym koniu z doborową świtą na salę.

Liczni miłi goście już zapowiedzieli, że zamiast na bal prasy przyjdą na naszą wielką Redutę, tembardziej, że cały dochód przeznaczą nasz dzielny Komitet na budowę Domu Katolickiego przy kościele naszym.

Zatem dziś, w niedzielę, spotkamy się wszyscy na Wielkiej Reducie K. B. D. K. w salach Kleinerta.

Święcenie Gromnic.

Uroczystość Matki Boskiej Gromnicznej zaprowadzono w Kościele katolickim już około r. 542.

Święcenie świec w uroczystość Oczyszczenia Matki Boskiej przed sumą odbywa się w następujący sposób:

Celebrans odziany w fioletową kapę i takąż stulę, stojąc po stronie epistoły, błogosławi świece na ołtarzu, mówiąc: „Pan z wami!”

Następnie w długiej modlitwie błaga Boga, „który z pracy pszczoł wosk uczynił, by te świece przeznaczone do użytku ludzi i ku ich zdrowiu ciała i duszy, błogosławił i poświęcił, aby wysłuchał wołania ludu też świece w rękę trzymającego i był mu miłościw”.

W drugiej modlitwie prosi powtórnie, aby „Bóg je pobłogosławić i poświęcić oraz światłością błogosławieństwa niebieskiego zapalić raczył, ażebyśmy stali się godnymi Bogu je ofiarować, iżby w nas zatlił ogień miłości Bożej tak, byśmy w świątyni chwały niebieskiej mogli być Bogu przedstawieni”.

Podobną treść mają następne trzy modlitwy, po których celebrans okadza świece i pokrapia wodą święconą. Podczas gdy je rozdziela obecnym duchownym i świeckim, organista lub chór śpiewa antyfonę:

„Światłość na objawienie pogan i chwałę ludu Twego izraelskiego” oraz hymn proroka Symeona:

„Teraz puszczasz Panie sługę Twojego pokoju”.

Zakończenie stanowi uroczysta procesja ze zapalonymi świecami wśród stosownych pieśni chóru.

Cóż oznaczają te ceremonie? Świece zapalone znaczą, że w dniu dzisiejszym nowonarodzony Zbawiciel stanął poraz pierwszy w świątyni Jerozolimskiej jako jedyna światłość rozpraszająca ciemności pogaństwa. Wierni mają nosić te świece jako symbol Boskiego światła łaski. Procesja ze świecami zaś ma oznaczać, że całe nasze życie winno być jednym wielkim pochodem ku wyżynom doskonałości chrześcijańskiej.

A skąd ta nazwa „gromnicy”?

Otóż nazwa „gromnica” pochodzi od „gromu” a bierze swój początek stąd, że pierwotnie używano tych świec w czasie burzy, aby ludziom była zasłoną przed nieszczęściem porażenia gromem. Od czasu, kiedy niebezpieczeństwo to z powodu rozpowszechnienia piorunochronów się zmniejszyło, zaniechano nieomal zupełnie tego chwalebego zwyczaju. Dzisiaj służy gromnica najczęściej konającym do

obrony przed pokusami w chwili śmierci i tylko to przeznaczenie jej jest ogólnie znane.

Ubolewać należy, że w tę uroczystość wierni niestety coraz to mniej świec do poświęcenia przynoszą. Czyni to jeszcze z pobożności lud wiejski, mieszczaństwo zda się jakoby się wstydziło przynosić świece do kościoła albo też lekceważą sobie znaczenie gromnic. A przecież dla każdego z nas nadejdzie chwila konania i prośby, by nam do rąk dano zapaloną gromnicę, żeby nam łatwiej przyszło oddalić pokusy szatańskie uderzające na duszę ze zdwojoną siłą tuż przed zgonem. Niestety! Kto sobie za życia gromnicę lekceważy, bodaj będzie godny uściśnić ją w rękę w chwili konania.

Nie zawadzi tu jeszcze wspomnieć, że w niektórych okolicach istnieje zwyczaj święcenia świec także w uroczystość św. Błażeja, biskupa i męczennika (3 lutego). Świece te przykłada się w wypadkach choroby do gardła, na pamiątkę, że św. Błażej w cudowny

sposób uzdrowił jedyne go syna pewnej niewiasty, ością ryby zadławionego, dotykając się jego gardła. Modlitwa wśród której kapłan świece błogosławi, błaga Boga wyraźnie o to, ażeby za dotknięciem tychże ustąpiły wszelkie choroby gardła. W istocie samej wiara chorego, używającego świecy św. Błażeja, potrafi go cudownie uzdrowić.

W naszym kościele odbędzie się święcenie świec w uroczystość św. Błażeja, w sobotę, 3 lutego o godz. 8-mej przy ołtarzu św. Anny.

ZMIANY WŚRÓD DUCHOWIENSTWA PARAFJALNEGO.

Prześwietna Władza Duchowna powołała Ks. Antoniego Majchrzaka na stanowisko profesora religiji przy tutejszym Katolickim Seminarjum Nauczycielskiem z dniem 1 lutego b. r.

Ks. Majchrzak pracował jako wikariusz w naszej parafji przez półtora roku bardzo gorliwie i sumiennie. Szczególną zastługę położył w pracy nad młodzieżą żeńską naszej parafji, zorganizowaną w Żywym Różańcu Panien oraz w S. M. P. „Promyk”.

Hallo!!!

Hallo!!!

Wielka Reduta

K. B. D. K.

Rozmowa, jaka się toczyła, w jednej z rodzin na temat „Wielkiej Reduty” Komitetu Budowy Domu Katolickiego przy Kościele Św. Trójcy, a o której coraz głośniejsze w całej Bydgoszczy się mówi, daje rękojmię, że powodzenie jest w zupełności zapewnione.

Chodziło mianowicie o kostjomy, które w obecnym kryzysie są ciężko do nabycia. Na to znalazła się rada, bo w pierwszym rzędzie komisja będzie brała pod uwagę oryginalność i pomysłowość kostjumów a potem dopiero inne szczegóły. Nie potrzeba zatem drogich, wypożyczanych kostjumów — prym wodzić będą kostjomy własnego pomysłu!

Zapewniamy, że zabawią się wszyscy i młodzi i starzy, bo będzie moc oryginalnych urozmaiceń.

Dlatego przypominamy raz jeszcze w ostatniej chwili, że kto chce wesoło przeżyć tegoroczny karnawał niechże przybędzie

dziś, w niedzielę, dnia 4 lutego br.

na naszą

Wielką Redutę K. B. D. K.

w salach p. Kleinerta przy ulicy Wrocławskiej nr. 7

(Przystanek tramwajowy Okole)

Początek o godzinie 18.

Początek o godzinie 18.

Zapraszamy wszystkich jaknajserdeczniej!

Księżę Karnawału.

Komitet.

Na Wielkiej Reducie K. B. D. K. w salach Kleinerta.

Ks. Profesorowi Majchrzakowi na nowej zaszczytnej placówce życzą z całego serca dużo błogosławieństwa Bożego oraz obfitych owoców w pracy pedagogicznej.

Z dniem 1 lutego b. r. powołała Władza Duchowna Ks. Heljodora Spychalskiego, wikariusza z Żnina, na I wikariusza do parafji naszej. Witam Go serdecznie i życzę Mu, by praca Jego tak duszpasterska jak i społeczna przyniosła obfity plon.

Ks. Proboszcz.

Słowo pożegnalne.

Ks. Prof. Handke opuszcza Bydgoszcz.

Ks. Grzegorz Handke, profesor religii przy tutejszem Seminarjum Naucz., otrzymał od Przeświałnej Władzy Duch. nader zaszczytne powołanie na stanowisko proboszcza parafji Św. Józefa w Inowrocławiu z dniem 1 lutego b. r.

Ks. Prof. Handke mieszkał w parafji naszej przez 4 lata. Nie poprzestawał tylko na pracy wychowawczej w szkole, ale przez cały ten okres czasu oddawał się jeszcze chętnie duszpasterskiej jak i społecznej. Pomagał gorliwie w konfesjonale, będąc świetnym mówcą, głosił liczne kazania oraz referaty i przemówienia, które zawsze pozostawiały wielkie wrażenie w duszach słuchaczy. Prowadził także kilka seryj rekolekcyj dla młodzieży, głęboko przez nie przeżytych. Szczególnie jako doświadczony wychowawca poświęcał się młodzieży męskiej. Jako patron bydgoskiego okręgu S. M. P. Męskiej położył wielkie zasługi około naszej młodzieży kat., stawiając na pierwszym miejscu wychowanie dzielnych młodzieńców polskich o silnych charakterach.

Niechaj Mu P. Bóg stokrotnie wynagrodzi za ofiarny trud, podjęty dla dobra parafji naszej.

Zegnając z prawdziwym żalem wielce zasłużonego i Czcigodnego Ks. Proboszcza Handkego, życzę Mu z całego serca w imieniu nas księży parafjalnych i całej parafji czerstwego zdrowia i obfitego błogosławieństwa Bożego na nowej samodzielnej placówce duszpasterskiej, jaką jest parafja Św. Józefa w Inowrocławiu.

Szczęście Boże!

Ks. Proboszcz.

Pierwsze występy chóru Panien Różańcowych.

Za radą naszego Czcig. Ks. Proboszcza rzucił Wielebny Ks. Majchrzak, dyrektor Żywego Różańca Panien myśl założenia Chóru Panien Różańcowych.

W święto Niepokalanego Poczęcia N. M. Panny chór ten współdziałał poraz pierwszy w uroczystości przyjęcia kandydatek do Żywego Różańca. Odtąd notuje skromne, lecz stałe postępy. W krótkim stosunkowo czasie zdołał wyćwiczyć kilkanaście pięknych pieśni, z których przejawia się głęboka miłość do P. Jezusa i Najświętszej Pani. Poza wyżej wspomnianą uroczystością upiększył nasz chór Panien nabożeństwo podczas wspólnej Komunii Św. Panien i w dniu imienin swojego Ks. Dyrektora.

Podkreślić wypada, że Chór Panien Róż., chociaż nie rozporządza jeszcze nadzwyczajnym materiałem głosowym, umie

pieśnią swoją poruszyć słuchaczy do głębi i rozpalic serca do większej pobożności.

Próby chóru w środy i piątki o godz. 7 w Ognisku Parafjalnem wskazują na coraz liczniejszy i pilniejszy udział.

Apelujemy do pamierek, które dysponują dobrym głosem, by powiększyły szeregi chóru pomnie na to „Kto śpiewa, podwójnie Pana Boga chwali“.

Z ruchu bractw i towarzystw.

Mały Chór. Piękny był przebieg walnego zebrania. Ze sprawozdań wynika, że do organizacji należy 120 druchen, które na lekcjach śpiewu uczą się pieśni kościelnych, by śpiewać na chwałę Bożą podczas Mszy Św. Wybrano nowy zarząd z druchną Krajewską, jako prezeską na czele. Nowemu zarządowi Niech Bóg błogosławi w dalszej pracy.

Stowarz. Pań pracujących w Handlu i Konfekcji. W dniu 28. I. b. r. stowarzyszenie urządziło akademję ku czci św. Rodziny. Treściwy referat wygłosił ks. prof. Hanelt. Całość uzupełniły deklamacje i pouczający utwór sceniczny. Wieczorem tradycyjny pączek w Ognisku Parafjalnem.

Kat. Tow. Rob. Pol. Zarząd zdał sprawozdanie na walnym zebraniu d. 28. I. hr. Przewodniczył zebraniu Ks. Proboszcz, patron towarzystwa. Wybrano nowy zarząd z p. Baumem jako prezesem na czele. Sala Domu Katolickiego zapełniona była gośćmi i członkami. Nowy zarząd ustalił już budżet jak i program pracy.

Tow. Kobiet Katolickich „Jutrzenka“. Walne zebranie Tow. Kobiet Kat. „Jutrzenka“ odbędzie się we wtorek, 6 bm., o godz. 17 w salce parafjalnej. Uprasza się o liczny udział.

Konferencja Pań Św. Wincentego a Paulo. Zebranie miesięczne Konferencji Pań odbędzie się w środę o godz. 17 w salce parafjalnej. Uprasza się o liczne przybycie Pań.

Konferencja Męska Św. Wincentego a Paulo. Zebranie miesięczne Konferencji odbędzie się w środę, dnia 7 lutego br. o godz. 7.30 wieczorem w salce parafjalnej. Zajmujący referat wygłosi Ks. Gierszewski z parafji Najśw. Serca Pana Jezusa. Prosimy Szan. Członków o liczne przybycie.

Zarząd.

Stow. Służby Żeńskiej. Dnia 14 stycznia b. r. odbyło Stow. Służby Żeńskiej pod wezwaniem św. Zyty swe walne zebranie. Pod przewodnictwem ks. patrona Degórskiego przystąpiono do sprawozdań poszczególnych członków zarządu. Szczególne uznanie należy się Stow. za prowadzenie schroniska dla dziewcząt, które pod przewodnictwem niezamordowanej kierowniczkii p. Woźniakówny udzieliła w ciągu roku 203 dziewcząt 211 noclegów a w 49 wypadkach całkowite utrzymanie. Za pośrednictwem Stow. otrzymało 621 dziewcząt pracę. To też w uznaniu wydajnej i pełnej poświęcenia pracy zebrane członkinie jednogłośnie powierzyły losy Stow. dotychczasowemu zarządowi, w skład którego weszły: jako prezeska p. Woźniakówna, sekretarka p. Golakówna, skarbniczka Olszewska, zast. prez. Chmielarpówna, zast. sekr. Lewandowska. Po odśpiewaniu pieśni „My chcemy Boga“ zamknęła prezeska zebranie.

Zebrania bractw i towarzystw

3. 2. Sobota.

Żywy Róż. Młodzieńców. Spowiedź miesięczna, nazajutrz wspólna Komunia Św.

4. 2. Niedziela.

Żywy Róż. Ojców. Na sumie asyst. róża 1. **Żywy Róż. Młodzieńców.** Zebr. po nieszp. **III. Zakon.** Zebr. po nieszp.

5. 2. Poniedziałek.

S. M. P. „Promyk“. Zbiórka zastępu IV. mł. i III. st. o godz. 19.

6. 2. Wtorek.

S. M. P. „Promyk“. Zbiórka zastępu V. st. o godz. 19, zebr. urozmaicone oddz. mł. o godz. 19.

Stow. Kobiet „Jutrzenka“. Walne zebranie o godz. 17 w salce parafjalnej.

7. 2. Środa.

S. M. P. „Promyk“. Zbiórka zast. I. st. o godz. 19.

Stow. Abstynentów. Zebr. o godz. 19 w Ognisku Parafjalnem.

8. 2. Czwartek.

S. M. P. „Promyk“. Zbiórka zast. II. oddz. mł. o godz. 19.

9. 2. Piątek.

S. M. P. „Promyk“. Zbiórka zast. IV. st. o godz. 19.

10. II. Sobota.

Żywy Róż. Ojców. Spowiedź miesięczna, nazajutrz wspólna Komunia Św.

11. 2. Niedziela.

Żywy Róż. Ojców. Na sumie asystuje róża 2, zebranie miesięczne po nieszp.

STOW. PAŃ MIŁOSIĘRZDZIA.

Zebranie miesięczne w środę, 7 bm., o godz. 17 w salce parafjalnej.

Uprasza o liczny udział.

Garytchowa, przewo. łącząca.

Porządek nabożeństw.

4. 2. Niedziela Sześćdziesiątnicy.

Ewangelja u św. Łukasza 8, 4—15.
Godz. 7,00 Czytana Msza Św. z kazaniem.
Godz. 8,00 Czytana Msza Św.
Godz. 9,00 Msza Św. z kazaniem dla dzieci
Godz. 10,15 Suma z kazaniem i procesją.
Godz. 12,00 Czytana Msza Św. z kazaniem.
Godz. 14,00 Chrztę i wywody.
Godz. 15,00 Nieszpory z naboż. różańc.

W dni powszednie Msze Św. o godz. 7,00, 7,45 i 8,30.

Okazja do spowiedzi Św. codziennie od godziny 7-ej rano, w dni przedświąteczne od godz. 17—19 i o godz. 20.

8. II. Czwartek.

Godz. 8,30 Msza Św. z wystawieniem Najświętsz. Sakramentu i procesją.

10. 2. Sobota.

Godz. 8,30 Wotywa do Matki B. z litanją.
Godz. 17—19 i od 20 Słuchanie spowiedzi Św.

11. 2. Niedziela Pięćdziesiątnicy.

Książeczki do nabożeństw dla dzieci
„Nasze modlitwy“
nabyć można w kasie kościelnej.